

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

PORTES AL CAMP

Fumanya és un indret perdut a l'alt Berguedà, allà on les explotacions mineres convivien amb la potent natura de muntanya, per sobre dels 1.500 metres d'altitud. Fa 65 milions d'anys era un lloc de costa i clima tropical. Com molts altres llocs del món, l'habitaven tota mena de dinosaures. El professor Lluís Viladrich hi va descobrir l'any 1985 prop de 3.500 icnites (petjades) d'exemplars de titanosaure. Ni més ni menys que els rastre més important d'Europa i el tercer del món. Qualsevol cosa, la que sigui, que assoleix un pòdiu mundial, mereix reconeixement, siguin unes petjades, un canari flauta, un monument o qualsevol altra proposta, per menys que pugui semblar. Tenir-ne només dos al davant a tot el món i cap a Europa és un prodigi i mereix la màxima atenció. Conegut

per alguns, desconegut per molts i ignorat per tots plegats, tenim a tocar una porció espectacular de com era la vida a la Terra en aquelles èpoques. Un ampli espai de 38.000 metres quadrats on la mineria a cel obert de Cercs i Fígols va aixecar-ne capes de mineral fins que van caure, com tantes d'altres, en l'abandó sense reparació. Però en aquest cas va ser tot un miracle perquè va deixar uns vestigis a la vista de tots durant força anys sense que ningú s'adonés del que allà tenim (o bé teníem). Vagin a veure-ho, amb respecte i esperit de conservació, abans que sigui massa tard. Sobretot quan el sol de tarda o de matí presenta una inclinació perfecta per descobrir-ho. Apareixen a la vista de sobte, com una revelació. Centenars, milers de passes de dinosaure allà al davant a tocar. Grans, petites, iguals però amb lleugeres diferències, que

proposen un grup d'animals de la mateixa espècie caminant junts. Tots aquells milions d'anys amagades de la superfície a l'espera que un professor d'institut i naturalista les descobris. Fan volar la imaginació i hom pot sentir la presència d'aquelles bèsties transitant, observant l'entorn, en manada, pendents dels perills. Des que van ser conegudes van passar a propietat de tots i vàrem adquirir la responsabilitat de conservar-les com un tresor col·lectiu. Com una catedral, una ermita romànica o qualsevol obra major dels nostres avantpassats. Fa uns dies que a l'erosió de la pluja i el vent que les van diluint contínuament s'hi va afegir una esllavissada que en va malmetre una part molt important. Tant com per fer-li perdre de forma irreparable la visió de conjunt que presentava el jaciment fins ara. Fa trenta anys que sabem de la

seva existència, durant els quals s'han fet accions, bàsicament de despatxos. És un BCIN (Bé Cultural d'Interès Nacional), la qual cosa hauria de significar que té una protecció davant dels atacs de la natura descontrolada o controlada de forma errònia. Enfocant-ho de prop, trobarem subvencions perdudes o donades sense un destí correcte, estudis de manteniment i viabilitat, projectes d'estudi d'usos i tot el paquet de paperassa vinculada, que té un cost tot plegat per sobre del que hauria costat preveure i fer un talús per derivar l'aigua en una altra direcció i evitar les filtracions i el trencament. Penso que Fumanya va aparèixer al cantó equivocament del Pirineu. Si s'hagués mogut uns quants quilòmetres enllà seria una de les joies a visitar en terra càtara. Segur que estaria ben conservada pel departament del patrimoni cor-

responent de l'estat francès. La tindrien sobrevalorada i promocionada en excés com aquests cavallers medievals (que també eren d'aquí) o com l'home de Talteüll, un dels homínids més antics del continent. O com tantes altres troballes materials o immaterials que el sud de França sap convertir en un reclam turístic i, per sobre de tot, preservar-ho i ocupar-se'n. Amb uns grans rètols i generant ingressos per aquells verals quan alguna cosa excepcional apareix. Fumanya ho és. Tant, que si fos dels americans (els del nord) hi hauria un parc cretací temàtic amb projeccions de pel·lícules, botigues de venda de ninots de goma, rèpliques de cautxú de les petjades i tot el que fes falta per fer caixa. No sé si aquest és el model que ens convé però indiscutiblement asseguraria la pervivència d'aquest bocí d'on venim.

TRANSPARÈNCIA I BON GOVERN

TRIBUNA

Daniel Faura Llimós

PRESIDENT DEL COL·LEGI DE CENSORS JURATS DE COMPTES DE CATALUNYA

El repte més immediat que sens dubte tenen en aquests moments els nostres gestors públics és reduir amb urgència els dèficits acumulats i el deute compromès. Just ara quan el creixement econòmic es redueix i fa que els ingressos de les administracions públiques siguin limitats. I això en un moment en què creix entre la ciutadania l'exigència de millors serveis i en el qual es constata que les continuades retallades de serveis bàsics, a més d'injustes, són també un recurs esgotat.

Així doncs, amb independència d'ideologies o d'accentos en la gestió, aquesta reducció de dèficits només pot venir de la simplificació de la burocràcia, de la reducció de costos de funcionament dels propis governs i de l'impuls de la innovació. El bon govern exigeix avui, més que mai, que els gestors públics actuïn amb transparència real, la qual cosa significa posar a la disposició dels ciutadans informació útil, rellevant i accessible. Un fet que va molt més enllà de la simple publicació de dades en una pàgina web i que ha de convertir-se en un autèntic retiment de comptes sobre la naturalesa, la destinació i l'impacte social dels recursos gestionats. D'igual manera, no sembla que a Espanya les coses vagin per aquest camí. La Llei de Transparència que es va aprovar fa dos anys, encara no disposa d'un reglament que la desenvolupi i estableixi les sancions corresponents, la qual cosa permet que, sense cap conseqüència, no es compleixin alguns dels seus punts fon-

amentals, com l'obligació de publicar els contractes realitzats pels serveis públics. La falta de recursos econòmics i humans en els organismes responsables de controlar els comptes públics sembla una situació difícil de millorar a curt termini. Les aliances d'aquests òrgans amb les corporacions professionals i la potenciació de la col·laboració amb els auditors independents contribueixen sens dubte a aconseguir el ple compliment de la seva funció i a l'efectivitat de la tan necessària i exigible transparència en benefici de l'interès públic. La ciutadania vincula la transparència i el retiment de comptes amb la lluita contra la corrupció. Desgraciadament, el frau, la corrupció i la falta d'integritat en la gestió d'institucions públiques i privades és avui una realitat molt present en el nostre entorn. L'ètica i els valors han de tenir sempre una posició indiscutiblement rellevant en l'agenda permanent de la nova gestió, això implica establir controls interns i ex-

terns que assegurin el seu compliment. En una època marcada per la campanya electoral cobra especial importància l'ètica i la conducta exemplar dels governants que treballen gràcies als nostres impostos. D'aquí la necessitat d'una Llei d'Auditories Públiques, llargament promesa per alguns partits, però que mai s'ha arribat a concretar. Avui gairebé cap municipi de més de 50.000 habitants se sotmet a auditories externes. L'única excepció -des de fa més de vint anys- és l'Ajuntament de Barcelona. La manca d'auditories públiques municipals no es produeix en altres països europeus i hem de pensar que la despesa en aquestes auditories suposa una inversió per tenir una informació fiable, i no una despesa. Tot i que la funció principal de l'auditoria no és detectar el frau, un control adequat dels recursos públics i una política real de transparència amb verificacions fetes per professionals independents dificultarien la seva comissió en gran manera.

COTXE DE L'ANY DELS LECTORS

ENTRA A LA PÀGINA WEB I PARTICIPA GRATUÏTAMENT
WWW.MEJORCOCHE.EPI.ES

VOTA I GUANYA
6 VALS*
BOSCH CAR SERVICE
*Els vals se sortejaran entre els lectors del Grupo Prensa Ibérica i La Vanguardia

PER VALOR DE
200€
PER USAR EN QUALSEVOL DELS SEUS MÉS DE 600 TALLERS

Cotxes seleccionats com a candidats del mes de maig

Regió7

COTXE DE L'ANY DELS LECTORS
2017
LA VANGUARDIA

VOLVO S90

SEAT ATECA

HYUNDAI ELANTRA